

ОЦІНКА РИЗИКУ ПЛАНОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРИ ОВНС НА ОСНОВІ ПОКАЗНИКІВ ЕКОЛОГІЧНОЇ НЕБЕЗПЕКИ

Статюха Г. О*, Соколов В.А. *, Абрамов І. Б. *, Бойко Т. В*, Іщишина А.О.

НТУУ «КПІ», Україна, м. Київ, пр. Перемоги 37, ischishina@mail.ru

**УкрНДІПТБ, Україна, м. Харків, пр. Леніна 38, ovos@kharkov.ukrtel.net*

Практика сьогодення щодо проведення оцінки впливу на навколишнє середовище (ОВНС) техногенного об'єкта – це визначення інтегральних показників, таких як: кратність перевищення показників забруднення атмосфери до нормативного значення; індекс забруднення вод; сумарний показник забруднення ґрунт відповідно до нормативних документів. За цими показниками визначається екологічна небезпека об'єкта, що проектується, але прогнозний рівень екологічного ризику залишається невизначеним. Тому запропонована методика оцінки ризику планованої діяльності щодо природного середовища, яка базується на показниках екологічної небезпеки об'єкта.

Оцінка ризику впливу на природне середовище планованої діяльності для об'єкта проводиться у два етапи: на першому здійснюється визначення значення рівня ризику впливу об'єкта господарської діяльності на компоненти навколишнього середовища; на другому визначається значення ризику впливу кожної специфічної забруднюючої речовини (або показника) на відповідні компоненти навколишнього середовища. Оцінка рівня ризику проводиться відповідно до класифікації рівнів ризику планованої діяльності на природне середовище. Прийняття рішень про прийнятність планованої діяльності на першому етапі проводиться на основі отриманого значення ризику по відповідному компоненту навколишнього середовища, на другому етапі – по кожній специфічній речовині (показнику) відповідного компонента навколишнього середовища.

1. Бойко Т.В. К вопросу определения рисков при оценке воздействий техногенных объектов на окружающую среду // Восточно-европейский журнал передовых технологий. – 2008. – №4/6 (34): Технология неорганических и органических веществ и экология. – С.37–41. 2.Методика визначення ризиків та їх прийнятних рівнів для декларування безпеки об'єктів підвищеної небезпеки: затв. Мінпраці та соціалітики України від 04.12.2002 N 268. – 2003. – 192 с.

МЕТОДИ ЗМЕНШЕННЯ ТЕХНОГЕННОГО ЗАБРУДНЕННЯ ҐРУНТУ КОМПОНЕНТАМИ АЗОТНИХ МІНЕРАЛЬНИХ ДОБРІВ

Люта О.В., Гумницький Я.М.

Національний університет “Львівська політехніка”

м. Львів-13, вул. Ст. Бандери 12

Рациональне використання природних ресурсів передбачає збереження його якості для майбутніх поколінь. Щорічне внесення мінеральних добрив, з одного боку, забезпечує сільськогосподарські культури поживними речовинами і попереджує його виснаження, а з іншого – внаслідок хорошого розчинення гранульованих добрив, спричиняє накопичення їх компонентів у нижніх горизонтах ґрунту і підземних водах. В той час як внесення гранульованих азотних добрив проводиться весною і літом, дифузія їх компонентів вертикальним профілем ґрунту відбувається протягом цілого року. Засвоєння добрив складає приблизно 30-60% від загальної кількості, тобто щорічно не менше 40% дифундує в нижні горизонти ґрунту, які є недосяжні для кореневої системи рослин. Ця кількість залежить від таких факторів як інтенсивність та кількість випадання атмосферних опадів, типу ґрунту, тривалості вегетаційного періоду тощо. На відміну від техногенних катастроф, такого типу забруднення